585/00

Den 17. januar 2000 blev i sag nr. 50.804:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, dels at det ikke er sandsynliggjort, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, dels at et eventuelt krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren anmeldte den 22/3 1999, at hun en vinterdag i 1989 under gang gled på nogle brosten og som følge heraf vred om på venstre fod.

Klageren modtog ingen behandling i forbindelse med vriddet, men på grund af smerter i foden modtog hun i begyndelsen af 1991 nogle laserbehandlinger. Ved en røntgenundersøgelse på Gildhøj Lægeklinik fandtes afsprængt knoglestykke, som i sensommeren 1991 blev fjernet operativt. I foråret 1992 havde klageren fortsat smerter i foden, og hun begyndte derfor at gå med indlæg.

Selskabet gør gældende, at det ikke er sandsynliggjort, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde, og at dette er årsagen til skaden. Selskabet gør endvidere gældende, at et eventuelt krav er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. I selskabets skrivelse af 8/7 1999 til nævnet hedder det: "Det er Codans opfattelse, at klageren **senest** i foråret 1992, hvor den manglende fulde effekt af operationen stod hende klart, og hvor hun begyndte at gå med indlæg i skoene, må have været klar over, at hendes skade muligt kunne betyde, at hun havde et krav mod sin ulykkesforsikring. Klagerens eventuelle krav er derfor i medfør af FAL § 29, første led forældet med udgangen 1994; og er efter FAL § 29, andet led i hvert fald forældet senest i foråret 1997. ... det forhold, at der er forløbet 10 år fra klagerens snublen til sagens anmeldelse i kombination med det forhold, at der ikke foreligger nogen form for lægelig dokumentation i umiddelbar forlængelse af uheldet, reelt har næsten umuliggjort Codans opgave med at få udredet de præcise omstændigheder i forbindelse med uheldet, jfr. herved forsikringsaftalelovens § 21, stk. 2."

Klageren har i skrivelse af 17/7 1999 til nævnet bl.a. anført: "Faktum er, at der har været brud på fodledet, og E.L. fjernede et stykke knogle, der var brækket af, og som med tiden var gledet væk fra sit naturlige leje, og blokerede nerverne til tæerne. ... Da operationen var overstået, og jeg fik indlæg begyndte hverdagen at blive lysere for mig. Jeg kunne dog ikke genoptage min aktivitet med at dyrke lidt motionsgymnastik, eller bare det at løbe efter bussen. Men i de sidste par år, har min fod begyndt igen at opføre sig som før operationen, det svier i tæerne, pludselige smerter i foden, selv om jeg sidder ned. ... Jeg kunne ikke forudse dette, og andre ville heller ikke have kunnet forudse, at det ville udvikle sig sådan. ... Hvordan, hvornår jeg er kommet til skade, vides ikke med sikkerhed. ... I jan. 92 får jeg indlæg og det gik bedre, så jeg tænkte, at det må jeg lære at leve med. Men når jeg så af en ortopædisk læge, i august 98, får at vide, at han kan standse mine smerter ved at gøre fodledet stift, så har jeg da et nyt stort problem. Jeg kan ikke forlige mig med den tanke."

Selskabet fastholder sin afgørelse, herunder at klageren ikke har dokumenteret, at hun i det hele taget har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Sagen er indbragt for nævnet den 1/7 1999.

Fejl! Ukendt argument for parameter.. 50.804

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler den sikrede at sandsynliggøre, at der foreligger en af forsikringen omfattet forsikringsbegivenhed - i den foreliggende sag et ulykkestilfælde - som defineret i forsikringsbetingelserne.

Klageren har anmeldt et ulykkestilfælde overgået hende i 1989. Nævnet har gennemgået sagens akter og finder efter de foreliggende lægelige akter, at det må lægges til grund, at et eventuelt krav mod selskabet ville være forfaldet, jf. forsikringsaftalelovens § 24, i hvert fald i løbet af 1992-1993. Nævnet finder herefter, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29's 5-årige forældelsesregel. Det bemærkes, at den 5-årige forældelsesregel virker uafhængigt af sikredes kundskab om et eventuelt krav.

Nævnet bemærker i øvrigt, at der efter det oplyste ikke er grundlag for at antage, at en eventuel erstatningsberettiget méngrad kan skyldes et senere indtruffet dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Da nævnet herefter ikke kan pålægge selskabet at yde erstatning,

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen